

200702155/1.

Datum uitspraak: 11 september 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/47305 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 27 februari 2007 in het
geding tussen:**

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 december 2002 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij uitspraak van 22 april 2005 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellant ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen.

Bij besluit van 26 september 2005 heeft de minister de aanvraag opnieuw afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 februari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 3 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie te kennen gegeven geen reactie te zullen indienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 2 klaagt appellant dat de rechtbank ten onrechte heeft nagelaten inzage te verkrijgen in de onderliggende stukken van het door de Minister van Buitenlandse Zaken uitgebrachte individuele ambtsbericht van 24 september 2002 (hierna: het ambtsbericht). De rechtbank had door kennis te nemen van de dossieraantekening die na de herbestudering van het ambtsbericht daaraan als aanvullend onderliggend stuk is toegevoegd, kunnen beoordelen of de eerder door hem gestelde vraag met betrekking tot de betrouwbaarheid van de ingeschakelde vertrouwenspersoon thans correct is beantwoord, aldus appellant.

2.2. In voormelde uitspraak van 22 april 2005 heeft de rechtbank, voor zover thans van belang, overwogen dat de door appellant terecht opgeworpen vraag of het in de door hem genoemde Kameroense zaak uitgevoerde onderzoek naar de betrouwbaarheid van de vertrouwenspersoon al dan niet consequenties heeft voor het in zijn geval uitgebrachte ambtsbericht door de Minister van Buitenlandse Zaken niet is beantwoord en dat gelet op de relevantie van die vraag van de minister had mogen worden verwacht erop toe te zien dat die concrete vraag zou worden beantwoord,

eventueel met geheimhouding van bepaalde gegevens.

Naar aanleiding van die uitspraak heeft de minister bij brief van 29 juli 2005 de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht het ambtsbericht opnieuw te bezien en daarbij de uitspraak van de rechtbank te betrekken. In antwoord daarop heeft de Minister van Buitenlandse Zaken bij brief van 18 augustus 2005 bericht dat het dossier opnieuw is bezien en aangevuld met een dossieraantekening, als aanvullend onderliggend stuk. Voorts heeft hij te kennen gegeven dat het ambtsbericht met deze aanvulling onverkort blijft gehandhaafd. Uit die enkele mededeling valt echter niet af te leiden dat de gestelde vraag inzake de betrouwbaarheid thans naar behoren en afdoende is beantwoord. Gegeven voorts de relevantie van het antwoord voor de beoordeling van de asielaanvraag, heeft de rechtbank derhalve ten onrechte geen aanleiding gezien te beoordelen of de door de Minister van Buitenlandse Zaken getrokken conclusie kon worden gedragen door de dossieraantekening die aan de onderliggende stukken van het ambtsbericht is toegevoegd.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De overige grieven behoeven geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.4. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 27 februari 2007 in zaak no. AWB 05/47305;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door appellant in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

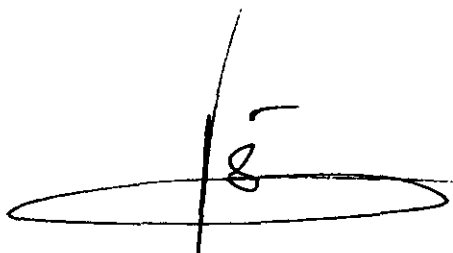
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 september 2007

345.

Verzonden: 11 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
sector bestuursrecht
enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

Awb 05/47305

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Kameroense nationaliteit,
IND dossiernummer 0108.01.2084,
gemachtigde: mr. J.W.M. Gomashie, medewerker van de Stichting
Rechtsbijstand Asiel Noordoost-Nederland te Zwolle,
eiser;

tegen:

DE MINISTER VAN JUSTITIE,
als rechtsopvolger van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M. Vet, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 2 augustus 2001 heeft eiser een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Bij besluit van 16 december 2002 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 10 januari 2003 is daartegen beroep ingesteld. Bij uitspraak van 22 april 2005 heeft deze rechtbank, deze nevenzittingsplaats, het beroep gegrond verklaard en het besluit van 16 december 2002 vernietigd. Dit beroep staat geregistreerd onder Awb 03/2591.
- 1.2 Bij besluit van 26 september 2005 heeft verweerder de aanvraag wederom afgewezen. Bij brief van 21 oktober 2005 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brieven van 21 november 2005 en 26 januari 2007. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 Het beroep is ter zitting van 6 februari 2007 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of de weigering om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder aanhef en onder a, b en c Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) te verlenen, in stand kan blijven.
- 2.2 Verweerder heeft in het bestreden besluit geoordeeld dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiser, omdat elser toerekenbaar geen of onvoldoende reisdocumenten heeft overgelegd. Voorts heeft verweerder een aantal elementen uit het asielrelaas opgesomd, op basis waarvan is geoordeeld dat het relaas de positieve

overtuigingskracht mist die in dat geval geëist mag worden om de juistheid ervan aan te kunnen nemen.

Eiser heeft de juistheid van dat oordeel betwist.

- 2.3 De rechtbank zal toetsen of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat aan het relaas geen geloof kan worden gehecht.
- 2.4 In de uitspraak van 22 april 2005 heeft deze rechtbank, deze nevenzittingsplaats, geoordeeld dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser toerekenbaar geen reisdocumenten als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 heeft overgelegd. Dit oordeel is inmiddels in rechte onaantastbaar komen vast te staan.
- 2.5 Onder die omstandigheden mogen in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het relaas dient een positieve overtuigingskracht uit te gaan. Verweerder heeft zijn standpunt, dat het relaas van eiser een positieve overtuigingskracht mist, gebaseerd op de inhoud van het individuele ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken d.d. 24 september 2002 met als kenmerk DPV/AM-U020122.0445.
- 2.6 Ingevolge vaste rechtspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State kan een individueel ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan de minister ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding -voor zover mogelijk en verantwoord- van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag de minister bij de besluitvorming op asielaanvragen van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.
- 2.7 In dit verband heeft eiser zich op het standpunt gesteld dat verweerder geen gevolg heeft gegeven aan hetgeen de rechtbank in rechtsoverweging 2.14 van de uitspraak van 22 april 2005 heeft overwogen. Deze stelling treft geen doel. De rechtbank is van oordeel dat verweerder thans voldoende heeft toegezien op beantwoording van de vraag of het in een andere zaak uitgevoerde onderzoek naar de betrouwbaarheid van de vertrouwenspersoon al dan niet consequenties heeft voor het individueel ambtsbericht d.d. 24 september 2002. De rechtbank laat hierbij wegen dat de Minister van Buitenlandse zaken naar aanleiding van een verzoek van verweerder d.d. 29 juli 2005 om het individuele ambtsbericht van 24 september 2002 opnieuw te bekijken, het dossier heeft bezien en heeft aangevuld met een dossieraantekening, als aanvullend onderliggend stuk van het individueel ambtsbericht. De Minister van Buitenlandse Zaken heeft daarbij aangegeven dat het door hem uitgebrachte individueel ambtsbericht van 24 september 2002 met deze aanvulling onverkort blijft gehandhaafd. Hetgeen eiser in beroep heeft aangevoerd leidt niet tot een ander oordeel.
- 2.8 De door eiser overgelegde kopieën van brieven van de Southern Cameroun National Council (S.C.N.C.) d.d. 27 oktober 2004 en 25 februari 2005 en de Human Rights Defense Group, ongedateerd, vormen naar het oordeel van de rechtbank evenmin concrete aanknopingspunten voor de twijfel aan de juistheid of de volledigheid van het individueel ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse zaken 24 september 2002. Deze brieven zijn in kopie overgelegd zodat de authenticiteit daarvan niet kan worden vastgesteld. Daarnaast kan uit de inhoud van de brieven niet worden herleid hoe deze organisaties aan hun informatie zijn gekomen. Bovendien ziet de inhoud van deze brieven niet op het onderzoek van de Minister van

Buitenlandse Zaken dat ten grondslag heeft gelegen aan het individuele ambtsbericht van 24 september 2002.

- 2.9 De stelling van eiser dat de Minister van Buitenlandse zaken in de verkeerde plaats, namelijk in plaats van informatie heeft gevraagd over eisers activiteiten voor de HRDG, vormt evenmin een concreet aanknopingspunt voor de twijfel aan de juistheid of de volledigheid van het individueel ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse zaken d.d. 24 september 2002. Hiertoe is redengevend dat eiser, blijkens de door eiser overgelegde kopie van een brief van de HRDG, evenzeer informatie heeft ingewonnen bij het HRDG kantoor te Bamenda. Ter zitting heeft eiser desgevraagd voorts aangegeven dat alle documenten van de HRDG worden bewaard in Bamenda en dat zich daar ook de ledenadministratie bevindt.
- 2.10 Ook in hetgeen overigens door eiser is aangevoerd zijn geen concrete aanknopingspunten gelegen voor twijfel aan de juistheid of de volledigheid van eerdergenoemd individueel ambtsbericht. De rechtbank ziet in onderhavig geval geen aanleiding om inzage te verkrijgen in de ongemaskeerde versie van de onderliggende stukken van genoemd ambtsbericht. Hetgeen eiser heeft aangevoerd geeft hiertoe geen aanleiding.
- 2.11 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich op basis van de inhoud van het individuele ambtsbericht van 24 september 2002 in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het relaas positieve overtuigingskracht mist. Hetgeen verweerder daartoe in de bestreden beschikking heeft overwogen is hiervoor, in onderlinge samenhang beschouwd, voldoende dragend. Verweerder heeft in dit verband met name kunnen oordelen dat niet geloofwaardig is dat eiser, zoals hij ter zitting nog eens heeft bevestigd, in januari 2001 betrokken is geweest bij een demonstratie naar aanleiding van de verdwijning van 'de negen van omdat uit het ambtsbericht blijkt dat deze demonstraties zich hebben voorgedaan in februari en maart 2001. Verder heeft verweerder kunnen overwegen dat niet geloofwaardig is dat eiser lid is van de HRDG nu eisers naam niet is aangetroffen in de registers van de HRDG in Bamenda. Hetgeen eiser in beroep naar voren heeft gebracht leidt niet tot een ander oordeel.
- Er bestaat dan ook geen grond voor het oordeel dat verweerder niet in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat aan het relaas geen geloof kan worden gehecht. De aanvraag kon daarom worden afgewezen.
- 2.12 Het beroep is daarom ongegrond.
- 2.13 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

regnr:

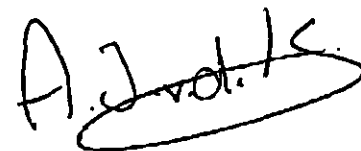
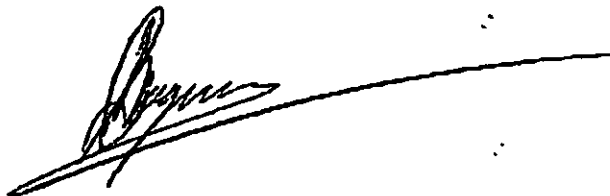
Awb 05/47305

-4-

3 BESLISSING

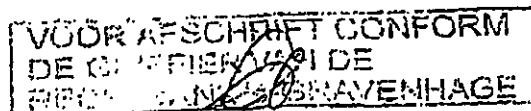
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.I. van der Kris en in tegenwoordigheid van mr. H.R. Lageveen als griffier in het openbaar uitgesproken op **27 FEB 2007**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 18113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

27 FEB 2007

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Dr. Stolteweg 68-74
8025 AZ ZWOLLE
Postbus 561
8000 AN ZWOLLE
tel. 038 - 4557650
fax 038 - 4557651
www.rechtsbijstandasiel.nl

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax: 070-3651380

mw. mr. Y.T.M. Bisseling
jurist

mw. mr. T. Nieuwlaat
jurist

mr. G.W. Milet de St. Aubin
jurist

mw. mr. J.M. van Westerlaak
jurist

mr. G.W.J. Oosterholt
jurist

mr. E. Heykoop
jurist

mw. mr. J.W.M. Gomashie
jurist

mr. R. Roelofsen
jurist

hoger beroep

ZWOLLE, 27 maart 2007

Betreft :
Geboren :
Nationaliteit : Kameroense
IND-nummer : 0108.01.2084
Proc.nummer : 05/47305
Ons kenmerk : JG / JG / 0500259

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1780-C	27 MRT 2007
200702155	
V3	
BETREFFEND: GD:	PAR:

Geachte heer, mevrouw,

Appellant, geboren op en van Kameroense nationaliteit, zonder vaste woon- of verblijfplaats en voor deze zaak woonplaats kiezende ten kantore van mr. J. Gomashie van de Stichting Rechtsbijstand Asiel Noord Oost (SRA), kantoorhoudende aan de Dr. Stolteweg 68-74, die tot het indienen van het hoger beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd is met recht van substitutie. Een schriftelijke machtiging wordt hierbij overgelegd (productie I).

Uitdrukkelijk wordt opgemerkt dat eventuele griffierechten ten laste dienen te worden gebracht van de rekening courant van de SRA die is geopend bij de Afdeling bestuursrechtspraak.

Appellant heeft op 2 augustus 2001 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij beschikking van 16 december 2002 heeft de Minister voor vreemdelingenzaken en integratie de aanvraag afgewezen (productie II). Op 11 maart 2003 is namens appellant tegen voornoemde beschikking een beroepschrift ingediend (productie III). Bij uitspraak van de rechtbank Zwolle van 22 april 2005 is het beroep gegrond verklaard (productie IV). Bij beschikking van 26 september 2005 heeft de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie de aanvraag opnieuw afgewezen (productie V). Op 21 oktober 2005 is namens appellant een beroepschrift ingediend (productie VI). Op 21 november 2005 (productie VII) en op 26 januari 2007 (productie VIII) zijn er aanvullende gronden ingediend.

Het hoger beroepschrift richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank Zwolle van 27 februari 2007 (AWB 05/47305) waarin deze het beroep van appellant ongegrond verklaart. Een afschrift van de aangevallen uitspraak wordt hierbij overgelegd (productie IX).

De grieven van het hoger beroep worden hieronder nader uiteen gezet. Appellant is van mening dat er in onderhavige procedure vragen spelen die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, zoals in het parlement is overwogen bij de instelling van

SNS Bank Arnhem
90.28.34.467

Stichting Derdengelden
Rechtsbijstand Asiel
Arnhem
rek: 96.29.93.328

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

onderhavige 'beperkte vorm van hoger beroep' (TK nr. 3, p. 10-11, nr. 14, p. 27, EK nr. 5d, p. 27-28).

Een afschrift van deze grieven van het hoger beroepschrift zijn in kopie tevens aan verweerder toegezonden.

Ten aanzien van de aangevallen uitspraak.

De grieven tegen de aangevallen uitspraak zullen hierna worden besproken. Daarbij zal voor de duidelijkheid de volgorde van de overwegingen in de uitspraak worden aangehouden bij het bespreken van de grieven.

Grief 1

In overweging 2.6. van de bestreden uitspraak staat dat een individueel ambtsbericht op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie dient te verschaffen, onder aanduiding –voor zover mogelijk en verantwoord– van de bronnen, waaraan deze is ontleend.

Appellant bestrijdt dat dit in casu, het geval is. Appellant heeft steeds aangegeven dat er onderzoek gaande is naar de vertrouwenspersoon in Kameroen, dit blijkt uit de zaak van (IND 0012-08-8010) (productie X). De vraag is keer op keer gesteld of er in de zaak van appellant gewerkt is met dezelfde vertrouwenspersoon als in de zaak met dossiernummer IND 0012-08-8010. Nu deze vraag tot op heden niet duidelijk beantwoordt is, is de uitspraak van 27 februari 2007 onzorgvuldig tot stand gekomen.

Er is geen gevolg geven aan hetgeen de rechtbank in rechtsoverweging 2.14 van de uitspraak van 22 april 2005 heeft overwogen. Appellant is derhalve van mening dat de uitspraak van 27 februari 2007 vernietigd dient te worden en dat de vraag: 'is in deze zaak dezelfde vertrouwenspersoon gebruikt als in de zaak met dossiernummer IND 0012-08-8010' expliciet met een ja of nee beantwoordt dient te worden. Vervolgens kan dan naar de inhoud van het ambtsbericht gekeken worden.

Grief 2

In rechtsoverweging 2.10 geeft de rechtbank aan dat de rechtbank geen aanleiding ziet om inzage te verkrijgen in de onderliggende stukken. Appellant kan zich hier niet in vinden. Immers de rechtbank had op deze wijze wellicht wel het antwoordt gekregen op de door appellant gestelde vraag. De inhoud van de dossieraantekening had wellicht opheldering kunnen geven. Nu de rechtbank dit verzuimd heeft is appellant van mening dat de uitspraak onzorgvuldig tot stand is gekomen.

Grief 3

In dit verband wordt gewezen op artikel 13 EVRM waaraan de uitspraak niet voldoet. Immers in feite is hier sprake van een dubbele marginale toets. Eerst wordt er marginaal getoetst met betrekking tot het ambtsbericht en de daaraan ten grondslag liggende bronnen, vervolgens met betrekking tot het door de Minister genomen besluit op basis van dit ambtsbericht. In dit verband wordt verwezen naar productie XI.

Conclusies

Gezien het voorgaande is de aangevallen uitspraak volgens appellant in strijd met, althans geeft een verkeerde toepassing aan diverse verdragsbepalingen waaronder die van het Vluchtelingenverdrag, het Internationaal Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke Rechten en de artikelen 3 van respectievelijk het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens en het Anti-Folterverdrag. Daarnaast wordt in dit verband ook gewezen op ongeschreven internationaalrechtelijke bepalingen en beginselen. Tevens meent appellant dat de aangevallen uitspraak in strijd is met, althans een verkeerde toepassing geeft aan diverse geschreven en ongeschreven nationale wettelijke bepalingen, waaronder de Vreemdelingenwet 2000 en de Algemene Wet Bestuursrecht.

Op grond van hetgeen hierboven uiteen is gezet verzoekt appellant uw college derhalve:

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL-AID

- De aangevallen uitspraak van de rechtbank te vernietigen;
- Zelf in de zaak te voorzien en te bepalen dat appellant als vluchteling dient te worden toegelaten, althans hem een verblijfsvergunning op één van de andere genoemde gronden zal worden verleend, ex artikel 29 Vw 2000;
- Althans de rechtbank in die zin opnieuw een uitspraak te laten doen;
- Met veroordeling van verweerder in de (proces)kosten.

Hoogachtend,

mw. mr. J.W.M. Gomas

bijlage 11